

Tillæg A., Sp. 4088—90) ansaa man det for naturligt, at der i en vis Overgangstid som et Supplement til det i Lovens § 15 omhandlede Byggeri af billige Boliger for Aldersrente nydere skabtes Hjemmel for Ydelse af et særligt Huslejetilskud til disse Rentenydere udover det almindelige personlige Tillæg. Da en saadan Bestemmelse ikke burde kunne medføre, at det tilsigtede Byggeri blev udskudt, fastsatte man den foran angivne, gradvise Nedgang af de Beløb, der vilde kunne anvendes i Tilskud, saaledes at Nedsættelsen skulde begynde i Regnskabsaaret 1942—43, og saaledes at det særlige Huslejetilskud sidste Gang skulde kunne ydes i Regnskabsaaret 1945—46.

Fra forskellig Side modtog Ministeriet imidlertid i Foraaret 1943 Anmodning om, at den i Loven senest for Regnskabsaaret 1941—42 fastsatte 5 pCt.s Grænse maatte blive bibeholdt endnu nogle Aar. Der var herved henvist til, at det bl. a. paa Grund af Materialeangel ikke havde været muligt at gennemføre Byggeriet af billige Boliger for Aldersrentenydere i et saadant Omfang som forudsat i Loven af 7. Maj 1937, og at der derfor burde finde en Udsættelse Sted af den gradvise Nedsættelse af de omhandlede Tilskud.

I Lov Nr. 134 af 13. Marts 1943 jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget (Rigsdagstidende 1942—43, Tillæg A., II., Sp. 3469—3472) blev det derefter bestemt, at det omhandlede Huslejetilskud skulde kunne ydes fortsat med 5 pCt. i Regnskabsaarene 1942—43 og 1943—44 og derefter i Regnskabsaarene 1944—45 til 1947—48 med henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt.

Da Mangelen paa Byggematerialer havde bevirket, at Byggeriet af billige Boliger for Aldersrentenydere var blevet yderligere begrænset og eventuelt midlertidigt maatte ophøre, ansaa man det i Foraaret 1944 for paakrævet, at den ved Loven af 13. Marts 1943 gennemførte Udskydelse af Nedsættelse af Huslejetilskuddet blev forlænget udover Finansaaret 1943—44, og ved Lovanordning Nr. 176 af 13. Maj 1944 og Lovanordning Nr. 74 af 7. Marts 1945 blev der derfor tilvejebragt Hjemmel for ogsaa at yde

Huslejetilskud med 5 pCt. henholdsvis i Regnskabsaarene 1944—45 og 1945—46. For ikke at binde sig for langt ud i Fremtiden, blev der derimod ved de 2 Lovanordninger ikke som ved Loven af 13. Marts 1943 truffet Bestemmelse om en gradvis Nedgang i Tilskuddet for de efterfølgende 4 Regnskabsaar. Saafremt der derfor ikke, som i nærværende Lovforslag foreslaaet, træffes Bestemmelse om Ydelse af et Huslejetilskud paa 5 pCt. for Finansaaret 1946—47, vil Bestemmelsen i Loven af 13. Marts 1943 om Ydelse af Huslejetilskud i Regnskabsaarene 1944—45 til 1947—48 efter en dalende Skala med henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. bevirke, at der i Regnskabsaarene 1946—47 og 1947—48 kun vil kunne ydes et Huslejetilskud med henholdsvis 2 og 1 pCt. i de nævnte Regnskabsaar.

Ministeriet maa under de foreliggende Forhold, hvor Manglen paa Byggematerialer har bevirket, at det ikke har været muligt at gennemføre Byggeriet af billige Boliger til Aldersrentenydere i det planlagte og nødvendige Omfang, anse det for rigtigt, at den gradvise Nedsættelse af de Beløb, som Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud, paa tilsvarende Maade som ved Loven af 13. Marts 1943 udskydes yderligere, saaledes at Kommunerne ogsaa vil kunne yde Huslejetilskud paa 5 pCt. i Regnskabsaaret 1946—47 og saaledes, at Nedsættelsen af de Beløb, Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud, paabegyndes fra og med Regnskabsaaret 1947—48.

Udgiften ved Forslagets Gennemførelse kan med Udgangspunkt i de foreliggende Erfaringer med Hensyn til Kommunernes Udnyttelse af Raadighedsbeløbene anslaaes til ca. 8,8 Mill. Kr. ialt, fordelt over Aarene 1946—47—1950—51 med en Merudgift paa ialt ca. 4,7 Mill. Kr. i Regnskabsaarene 1946—47 og 1947—48 og med en Udgift paa ialt ca. 4,1 Mill. Kr. i de derefter følgende fire Regnskabsaar. Heraf vil $\frac{4}{7}$ eller ialt ca. 5 Mill. Kr. være at afholde af Statskassen i Medfør af § 65, Stk. 3, i Lov om Folkeforsikring, saaledes som denne senest er bekendtgjort ved Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940.